

971

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 6 lipca 1950 r.

w sprawie zakresu powszechnej elektryfikacji we wsiach i osiedlach.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 256) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach obejmuje w zakresie wyposażenia budynków w urządzenia elektryczne:

1) w budynkach osób będących właścicielami lub użytkownikami gospodarstw rolnych, których przychód szacunkowy w 1950 r., obliczony dla celów podatku gruntowego, wynosi:

- a) I grupa — do 140.000 zł wykonanie:
 - 2 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu,
 - lub na żądanie uprawnionego —
 - 1 punktu świetlnego w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich;
- b) II grupa — od 140.000 do 280.000 zł wykonanie:
 - 2 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich;
- c) III grupa — ponad 280.000 zł wykonanie:
 - 3 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich;

2) w budynkach, użytkowanych przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym, przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółdzielnie — wykonanie punktów świetlnych i siłowych zgodnie z planem inwestycyjnym;

3) w budynkach osób innych, niż wymienione w pkt. 1) i 2) — wykonanie urządzeń elektrycznych takiej grupy spośród wymienionych w pkt. 1), do jakiej właściciel budynku został zaliczony na podstawie zasad, ustalonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Monitor Polski Nr A-80, poz. 942).

§ 2. 1. Dodatkowe instalacje świetlne w budynkach osób, które wymienione są w § 1 pkt. 1) oraz pkt. 3), będą wykonane łącznie z przeprowadzeniem podstawowych urządzeń odbiorczych na wnioski tych osób zgłoszone do właściwych zjednoczeń energetycznych w ciągu 2 tygodni po ogłoszeniu powszechnej elektryfikacji dla wsi lub osiedla.

2. Koszt tych dodatkowych wewnętrznych urządzeń ustali właściwe Zjednoczenie na podstawie cennika, zatwierdzonego przez Ministra Przemysłu Ciężkiego. Kosztorys tych dodatkowych urządzeń przedstawia Zjednoczenie wnioskodawcy do zaakceptowania przed rozpoczęciem robót. Zjednoczenie przystąpi do wykonania dodatkowych robót, o ile wnioskodawca zaakceptuje kosztorys w ciągu 7 dni od daty otrzymania kosztorysu i przed rozpoczęciem

robót wpłaci w sposób, wskazany przez Zjednoczenie Energetyczne, kwotę objętą kosztorysem.

3. Ostateczne rozliczenie nastąpi na podstawie rachunku po wykonaniu robót i nie powinno w zasadzie odbiegać od kosztorysu. Nieodprowadzenie przewodów elektrycznych do niektórych budynków mieszkalnych lub gospodarskich we wsi lub osiedlu, objętym powszechną elektryfikacją, może być uzasadnione tylko oczywistymi względami techniczno-gospodarczymi, a w szczególności znacznym oddaleniem od skupisk zabudowań wsi lub osiedla.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim i traci moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1950 r.

**KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO**

K. Żemaitis